

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 septembrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Mihai Gafton în numele inculpatului Verenciuc Vladimir și inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 08 mai 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2015 în cauza penală privindu-l pe

Verenciuc Vladimir Grigore, născut la 21 iulie 1968, originar și domiciliat în mun.Chișinău, or.Durlești, str.Mihai Sadoveanu 45.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.05.2013 - 08.05.2014;

Instanța de apel: 06.06.2014 - 17.03.2015;

Instanța de recurs: 18.06.2015 - 16.09.2015.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 08 mai 2014, Verenciuc Vladimir a fost condamnat în baza art.190 alin.(4) Cod penal la 7 ani închisoare, iar în temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul părții neexecutate a pedepsei fixate prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2013, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani și 1 lună închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de răspundere materială pe un termen de 4 ani.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Verenciuc Vladimir, la 28 ianuarie 2010, urmărind scopul însușirii bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, sub pretextul închirierii pe un termen de 2 săptămîni, a primit de la Grigorașenco Veaceslav 150 tuburi telescopice folosite în construcție, și, știind cu certitudine că nu este proprietarul acestor obiecte, le-a înstrăinat ilegal unei alte persoane de la șantierul de construcție din bd.Decebal 80, mun.Chișinău, fără acordul proprietarului, cauzîndu-i părții vătămăte o daună materială în proporții mari, în sumă totală de 52500 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul M.Gafton în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie, invocînd că instanța incorect a concluzionat că probele administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată demonstrează vinovăția inculpatului în dobîndirea ilegală a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții mari, de rînd ce nu au fost acumulate probe

pertinente și concludente pentru a concluziona că fapta inculpatului V.Verenciuc întrunește elementele infracțiunii incriminate; instanța nu a reținut că tuburile telescopice de la partea vătămată au fost arendate de M.Draganova, care în urma negocierii a și perfectat recipisa corespunzătoare, iar apoi le-a transmis martorului V.Tereșciuc, care s-a achitat personal cu M.Draganova, de unde rezultă că rolul inculpatului a constituit ca un fel de ajutor al lui M.Draganova, care și urmează să poartă răspundere pentru faptele sale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de avocatul M.Gafton în numele inculpatului V.Verenciuc.

Instanța de apel a constatat că, probele prezentate în sprijinul învinuirii, care au fost cercetate în cadrul judecării cauzei în prima instanță și suplimentar au fost cercetate și verificate în instanța de apel, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, acțiunile lui corect fiind încadrate în prevederile art.190 alin.(4) Cod penal.

Concluziile privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii menționate au fost bazate pe declarațiile părții vătămate V.Grigorașenco date în prima instanță și în instanța de apel, confirmate prin declarațiile martorului V.Tereșciuc și probele scrise - procesele-verbale de ridicare a tuburilor telescopice din 02.08.2010, de examinare a acestora din 05.08.2010, de confruntare din 14.02.2013 dintre V.Verenciuc și M.Draganova, V.Voloșinovici și V.Tereșciuc, probe care, analizate în ansamblu, demonstrează cert intenția inculpatului de a însuși prin înșelăciune și abuz de încredere bunurile părții vătămate V.Grigorașenco.

La fel, instanța a reținut că, la caz, au fost întrunite elementele infracțiunii de escrocherie, deoarece înșelăciunea ca element al escrocheriei se poate manifesta prin prezentarea unor date false sau prin ascunderea unor informații a căror anunțare era obligatorie, care se poate referi atât la personalitatea infractorului sau a altor persoane, cât și la unele obiecte, fenomene, care puteau fi înfăptuite pe cale verbală, în scris ori folosind ambele căi simultan.

Instanța de apel a menționat că din actele cauzei s-a stabilit cert că inculpatul a dobândit tuburile telescopice de la partea vătămată cu intenția de a le vinde în vederea obținerii unui profit, înșelându-l că le i-a în chirie, fapt confirmat atât prin declarațiile inculpatului, cât și ale părții vătămate și procesele-verbale de confruntare dintre V.Verenciuc și M.Draganova, V.Voloșinovici, din care rezultă că inculpatul a venit cu ideia de a lua tuburile telescopice în chirie cu 1000 lei și ulterior a le vinde, respectiv neavînd intenția de a le folosi, dar a le înstrăina cu scop de profit, realizînd atât latura obiectivă, cât și subiectivă a infracțiunii incriminate, prin faptul că inculpatul încă la momentul intrării în posesia acestor bunuri avea drept scop însușirea lor, neavînd de gînd să-și îndeplinească angajamentul asumat.

Astfel, instanța a reținut că înșelăciunea s-a manifestat prin faptul că, inculpatul a invocat părții vătămate pretextul chiriei acestor tuburi telescopice, ceea ce respinge afirmațiile avocatului, precum că acesta din urmă ar fi realizat rolul de ajutor al lui M.Draganova și că nu a obținut nici un profit în urma acțiunilor sale.

De asemenea, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a apreciat critic declarațiile inculpatului V.Verenciuc, precum că nu a însușit mijloacele bănești primite în urma înstrăinării tuburilor telescopice și perfectării recipisei pe numele său, dar al lui M.Draganova, deoarece recipisa a fost întocmită de ultima, pe motiv că

dînsul nu dispunea de acte de identitate, negocierile cu partea vătămată V.Grigorașenco au fost duse anume de dînsul, căruia i-a comunicat că tuburile telescopice le ia în chirie, dar nu cu scopul de a le înstrăina, tot el a fost prezent cînd aceste tuburi telescopice au fost încărcate în automobil și tot el a negociat înstrăinarea acestora lui V.Tereșciuc, în urma realizării cărora a obținut un profit pentru sine.

Mai mult, instanța a considerat că aceste declarații urmează a fi apreciate critic și din motivul că au fost date cu scopul de a se eschiva de răspundere penală și că în mare parte contravin declarațiilor părții vătămate și a martorului V.Tereșciuc, care indică direct și consecvent că au negociat anume cu inculpatul, că bunurile au fost transmise de către acesta, datorită faptului că se cunoșteau cu el și nu cu altă persoană.

Referitor la măsura de pedeapsă stabilită inculpatului, instanța a conchis că aceasta este una echitabilă și corespunde scopului educativ și preventiv al pedepsei, la care s-a ținut seama de prevederile art.7, 61, 75-77 Cod penal, de motivul și gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru o infracțiune similară, însă nu a tras concluziile necesare, nu este angajat în cîmpul muncii, de lipsa pretențiilor de ordin material și moral și circumstanțelor cauzei ce atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei asupra corijării și reeducării vinovatului, corect fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost recunoscut vinovat, care va atinge scopul pedepsei penale.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești au declarat recursuri ordinare avocatul M.Gafton în numele inculpatului și inculpatul care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea acestora și pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd repetat același motive ca și în cerera de apel, descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat declararea acestora ca inadmisibile, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursurilor din următoarele considerente.

Din conținutul recursurilor rezultă că avocatul și inculpatul nu au invocat nici un temei de recurs prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, numai afirmă dezacordul cu aprecierea probelor și a nevinovăției inculpatului în cele imputate, ambii solicitînd achitarea pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, temei ce este prevăzut de art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală.

Analizînd acest temei în raport cu motivele invocate în recursuri, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, lipsind temeuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrilor judecătorești.

Totodată, după cum rezultă din conținutul recursurilor, de fapt, avocatul, cît și inculpatul nu sînt de acord cu aprecierea probelor făcute de instanțele de fond considerînd că acestea incorect au apreciat declarațiile părții vătămate, a martorilor și înscrisurile din actele cauzei care, în opinia recurenților, confirmă nevinovăția inculpatului.

La acest capitol, Colegiul penal reține că, conform art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. În continuare, alin.(2) al acestei norme stipulează că

instanța apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Colegiul constată că, instanțele de fond au cercetat toate probele prezentate de părți și le-au dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor administrate în cauză și care, în ansamblul lor, au confirmat vinovăția inculpatului V.Verenciuc în săvârșirea infracțiunii imputate. Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textele sentinței și deciziei instanței de apel, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Ambele instanțe de judecată au motivat concluzia de vinovăție a lui V.Verenciuc și corect au calificat acțiunile dînsului în baza art.190 alin.(4) Cod penal, ca escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții mari.

La baza concluziei date instanțele de fond au reținut declarațiile părții vătămate V.Grigorașenco, care a indicat cert că negocierile privind luarea în arendă a tuburilor telescopice le-a dus anume cu inculpatul, iar din motivul că acesta nu dispunea de buletin de identitate, a întocmit recipisa pe numele lui M.Draganova; depozițiile martorilor M.Draganova și V.Voloșinovici, care au concretizat că inculpatul le-a solicitat ajutorul de a încărca tuburile telescopice în automobil, și anume acesta a venit cu ideea de a le lua în arendă cu 1000 lei ca ulterior să le realizeze la un preț mai mare, pentru a primi un venit, iar din motiv că dînsul nu avea buletin de identitate, recipisa a fost întocmită pe numele lui M.Draganova; declarațiile martorului V.Tereșciuc, care a declarat că anume inculpatul i-a propus să procure tuburile telescopice, și anume lui dînsul i-a achitat banii. Aceste declarații au fost apreciate de instanțele de fond ca veridice, pe motiv că ele se confirmă și prin alte probe existente în cauză, descrise amănunțit în hotărîrea primei instanțe, cât și în decizia instanței de apel (f.d.172-176, 225-236, v.2).

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția lui V.Verenciuc, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluzia prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta și-a motivat soluția adoptată, oferind răspunsuri la motivele apelului declarat de avocatul M.Gafton, soluție expusă la pct.4 al prezentei decizii.

Prin urmare, instanța de apel, la judecarea cauzei în ordine de apel, a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.413-415 Cod de procedură penală, astfel că decizia cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului declarat de avocat, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelului și argumentele expuse de recurenți au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel pe deplin le-a examinat, și, apreciind toate probele în ansamblu, s-a expus argumentat și detaliat asupra lor.

Mai mult, Colegiul menționează că temeiurile invocate de apărător și inculpat, privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală. Aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți

în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Colegiul penal reține că, solicitările recurenților privind pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului, nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate în cauză, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta în comiterea infracțiunii imputate, este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului lui la apărare.

Astfel, Colegiul penal constată că temeiul stipulat în pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurenți.

La aplicarea pedepsei instanțele de fond just au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana inculpatului, aplicându-i acestuia o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii prevăzute de norma penală în baza căreia a fost declarat vinovat, cu respectarea prevederilor art.61, 75 Cod penal.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul M.Gafton în numele inculpatului și inculpat, fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Gafton Mihai în numele inculpatului Verenciuc Vladimir și inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2015 în cauza penală în privința lui Verenciuc Vladimir, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 30 septembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu